

Arrest

nr. 286 870 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61 / b5
1030 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2022 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 augustus 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen 'zonder voorwerp' wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesememorie.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers verblijven sinds 2009 in België en doorliepen procedures inzake internationale bescherming die aanleiding gaven tot weigeringsarresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Eerste verzoeker diende op 3 augustus 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), die op 24 augustus 2010 ontvankelijk werd verklaard.

1.3. De gemachtigde van de toenmalige staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid trof op 12 augustus 2011 een beslissing waarbij de in punt 1.2. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Deze beslissing werd door de Raad vernietigd in zijn arrest van 3 september 2019 (RvV 3 september 2019, nr. 225 674).

1.4. Verzoekers dienden op 16 april 2016 gezamenlijk een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.5. Verzoekers werden op 22 maart 2018 in het bezit gesteld van een machtiging tot voorlopig verblijf (A-kaart) naar aanleiding van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze A-kaart werd jaarlijks verlengd en is thans geldig tot 10 april 2023.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 29 augustus 2022 een beslissing waarin wordt gesteld dat de in de punten 1.2. en 1.4. vermelde aanvragen 'zonder voorwerp' zijn geworden. Verzoekers werden hiervan op 24 september 2022 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

Mijnheer de Burgemeester,

Betreft:

-B.(...), M.(...) (R.R.: (...)), geboren te (...) op (...)

-B.(...), Z.(...) (R.R.: (...)), geboren te (...) op (...)

en meerderjarige kinderen:

-B.(...), S.(...) (R.R.: (...)), geboren te (...) op (...)

-B.(...), Y.(...) (R.R.: (...)), geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Armenië

Adres: (...)

Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 04.08.2009 en 16.04.2016, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

Betrokkenen zijn reeds in het bezit van A-kaart.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan belang. De verwerende partij stelt hierbij het volgende:

"Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is een artikel dat erop is gericht vreemdelingen die België niet kunnen verlaten om medische redenen, hetzij omdat de reis een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit, hetzij omdat zij in het land waarnaar zij moeten terugkeren geen adequate behandeling zouden kunnen genieten, waardoor zij in een situatie die als onmenselijk of vernederend moet worden beschouwd zullen terechtkomen, de mogelijkheid te geven een verblijfsmachtiging te verkrijgen.

Verzoekende partij moet evenwel België niet verlaten, aangezien hij (sedert 22.03.2018) reeds houder is van een verblijfsrecht in België en hij aldus niet meer wordt blootgesteld aan de risico's waartegen een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet hem dient te beschermen. Ingevolge zijn toelating tot verblijf beschikt verzoekende partij over een volledige toegang tot medische zorg in België.

Voor zover verzoekende partij zou beweren dat het belang zich zou situeren in het gegeven dat zijn huidig verblijfsrecht slechts een tijdelijk karakter heeft en dat dit verblijfsrecht niet verlengd kan worden, dient opgemerkt te worden dat dit een hypothetisch belang is, met name 'indien' zijn verblijfsrecht niet zou verlengd worden.

Bovendien zal verzoeker in 2023 reeds gedurende vijf jaar over een tijdelijk verblijfsrecht beschikken.

Het is dan ook geenszins aangetoond dat de eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing de verzoekende partij een concreet voordeel kan opleveren.”

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. De verwerende partij stelt dus dat verzoeker geen actueel belang meer kan doen gelden bij zijn vordering aangezien hij sedert 22 maart 2018 ingevolge een humanitaire regularisatie-aanvraag in het bezit werd gesteld van een (tijdelijke) verblijfsmachtiging en hij dus niet meer *“aldus niet meer wordt blootgesteld aan de risico's waartegen een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet hem dient te beschermen”*.

2.4. In hun gedinginleidend verzoekschrift hadden verzoekers met betrekking tot hun belang het volgende uiteengezet:

“Ook wanneer verzoekers tot een tijdelijk verblijf op grond van artikel 9bis gemachtigd zijn, behouden zij hun belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing vermits het verblijf verkregen op grond van artikel 9bis slechts zal verlengd worden indien zij aan bepaalde voorwaarden van werk en integratie voldoen, voorwaarden waaraan zij niet zullen moeten voldoen indien ze een verblijf verkrijgen op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet (RvV 9 september 2016, nr. 174.390).”

2.5. Naar aanleiding van deze uiteenzetting stelt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen dat het belang, dat zich situeert in het gegeven *“dat zijn huidig verblijfsrecht slechts een tijdelijk karakter heeft en dat dit verblijfsrecht niet verlengd kan worden”*, een hypothetisch belang uitmaakt.

2.6. Ter terechtzitting volhardt de raadsman van de verwerende partij in de exceptie, terwijl de raadsman van verzoekers benadrukt dat er een duidelijk verschil bestaat wat de voorwaarden voor verlenging van het verblijf betreft.

2.7. De Raad stelt vast dat de verwerende partij niet weerlegt dat er een duidelijk onderscheid bestaat tussen de voorwaarden die thans aan verzoekers werden opgelegd om de verlenging van het tijdelijk verblijf te bekomen ingevolge hun humanitaire regularisatie-aanvraag (die blijken uit de instructies van de gemachtigde van de staatssecretaris aan de stad Mechelen van 25 april 2022) enerzijds en de afwezigheid van specifieke voorwaarden voor de verlenging van een tijdelijk verblijf in het kader van een medische regularisatie-aanvraag anderzijds (*cf. koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet*). Omwille van dit verschil kunnen verzoekers nadeel ondervinden van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ‘zonder voorwerp’ wordt verklaard. De eventuele nietigverklaring van deze beslissing kan verzoekers een voordeel opleveren omdat de aanvragen opnieuw moeten worden onderzocht en zij in een gunstigere situatie kunnen belanden. Verzoekers behouden wel degelijk een actueel belang bij onderhavige vordering, ondanks het feit dat zij houder zijn van een verblijfsrecht in België (*cf. RvS 13 september 2021, nr. 14.572 (c)*).

De exceptie van niet-ontvankelijkheid wordt verworpen.

3. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

4. Onderzoek van het beroerp

4.1. In een enig middel van hun synthesememorie voeren verzoekers onder andere de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij stellen hierbij onder andere het volgende:

“Het enig motief van de bestreden beslissing is: “Betrokkenen zijn reeds in het bezit van een A-kaart”. In feite bedoelt verweerder dat er geen beslissing ten gronde moet genomen worden omdat de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekers ingediend op grond van artikel 9bis Vw. indertijd gegrond werd verklaard en ze daarom in het bezit zijn van een A-kaart. Ze zouden daarom geen belang meer hebben bij het verkrijgen van een beslissing over hun aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter Vw. In het voormeld arrest 174.390 werd reeds beslist dat in dergelijk geval verzoekers nog wel degelijk belang hebben bij het verkrijgen van een verblijf op grond van artikel 9ter Vw., en dus om een beslissing ten gronde te verkrijgen over hun aanvraag met dit doel ingediend. Ondertussen is dit overigens vast rechtspraak (RvS 15 januari 2020, nr. 246.625; 13 september 2021, nr. 14.572 (c); RvV 7 juli 2016, nr. 171.493; 12 juni 2018, nr. 205.182; 19 november 2018, nr. 212.398; 26 februari 2019, nr. 217.442; 23 oktober 2020, nr. 242.800; 15 juli 2021, nr. 258.204). De motiveringsplicht wordt geschonden omdat er geen motivering ten gronde in de beslissing voorkomt. (...)”

4.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

4.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van het bestuur. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

4.4. Het door verzoekers geschonden geachte artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. (...)

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

4.5. Samen met verzoekers stelt de Raad vast dat het enige motief dat in de bestreden beslissing is opgenomen, met name dat “(b)etrokkenen (...) reeds in het bezit (zijn) van A-kaart”, geen beoordeling inhoudt van het risico, de ziekte, de noodzakelijk geachte behandeling en/of de beschikbaarheid en de toegankelijkheid daarvan in hun land van herkomst, zoals bedoeld in artikel 9ter, §1, eerste en vijfde lid, van de vreemdelingenwet.

4.6. De verwerende partij voert in haar nota met opmerkingen geen inhoudelijk verweer tegen de pertinente kritiek van verzoekers. Verzoekers kunnen worden bijgetreden in zoverre zij een schending

aanvoeren van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het enig middel van de synthesesamenvatting is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 augustus 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen 'zonder voorwerp' wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN